

TU THIỆN

Trong kinh Kim Cang (Thiền sư Thích Nhất Hạnh dịch), Phật nói:

"Tu tập tất cả các thiện pháp theo tinh thần vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả thì đạt được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác".

Đây là lời Phật, đặc biệt quan trọng: đã chỉ ra hướng cho mọi người tu tập: duy nhất - chỉ và chỉ có một hướng, đó là THIỆN.

Lời Phật ở trên cũng đã chỉ ra cách thức để cho mọi người tu THIỆN, đó là: khi hành thiện, tất cả mọi hình thức từ thiện, đều phải là: *vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả.*

Như thế nào là *vô ngã, vô nhân, vô chúng sanh, vô thọ giả?*

Vô ngã: Không phải vì cái tôi của mình mà hành thiện. Ấy vậy mà, đây rầy người làm thiện - chỉ cốt nhằm đánh bóng tên tuổi mình. Thậm chí, có người còn "phông bạt" nữa (mới ghê chứ !). Cũng chẳng phải vì bản thân mong cầu điều này, điều nọ mà hành thiện ...

Vô nhân: Không phải vì đó là người dễ ưa, dễ nhìn, dễ thương ... mà giúp đỡ; không phải vì đó là người thấy ghét, khó nhìn, khó ưa ... mà không giúp đỡ ...

Vô chúng sanh: Không phải vì đó là con chó - mà quăng cho cục xương để nó gặm đến rách miệng; cũng chẳng phải là "thú cưng" mà xem trọng hơn người ...

Vô thọ giả: Không phải vì gã ăn mày hôi hám cứ quanh quẩn mà ném cho đồng bạc các - để được yên ổn, dễ chịu, thanh thoi ...

Vân ... vân ...

000

Cũng trong kinh Kim Cang, Phật nói:

- *Tu Bồ Đề, thầy nghĩ sao? Không gian về phía Đông có thể nghĩ và lường được không?*

- *Bạch đức Thế Tôn, không.*

- *Này thầy Tu Bồ Đề, không gian về phía Tây, phương Nam, phương Bắc, phương Trên và phương Dưới có thể nghĩ và lường được hay không ?*

- *Bạch đức Thế Tôn, không.*

- *Này thầy Tu Bồ Đề, nếu Bồ Tát không nương vào đâu cả để thực hiện phép bố thí thì phước đức cũng nhiều như hư không vậy, không thể nghĩ được, không thể lường được. Này Tu Bồ Đề, các vị Bồ Tát nên trú tâm theo những lời chỉ dẫn vừa đưa ra.*

Bố thí (có nghĩa cho đi) là THIÊN. Tuy nhiên, việc bố thí cho các chùa, các nhà sư - có vẻ như ngày càng đậm chất trao đổi, mua bán (cúng nải chuối để xin được trúng số độc đắc) ... Nếu thế, Phật nói (cũng trong kinh đã dẫn):

"Tu Bồ Đề, nếu Bồ Tát còn dựa vào pháp mà thực hiện bố thí thì cũng như đi vào trong bóng tối, chẳng thấy được gì. Trái lại, nếu Bồ Tát không dựa vào pháp mà bố thí thì cũng như người có mắt đi trong ánh mặt trời, có thể thấy được mọi hình và mọi sắc". (Pháp ở đây có nghĩa là Ngã, Nhân, Chúng sanh, Thọ giả).

Vì Bố thí (có nghĩa cho đi) là THIÊN - nên Bố thí trở thành một trong sáu phương cách (Lục độ) giúp cho một người tu tập mau chóng đạt được phẩm hạnh Bồ Tát.

Tuy nhiên, cần phải nhận thức rất rõ: Phật đã chỉ ra rằng: nền tảng cơ bản (gốc) của việc tu Thiện là giữ Giới. Với người tu tại

gia thì: *không sát sinh; không trộm cắp (tham ô); không tà dâm; không nói đặt điều, hai lời; không rượu, bia.*

Thật quá đơn giản, nếu cứ thực hành theo những điều Phật nói ở trên - ắt sẽ như Phật Thích Ca Mâu Ni: *"Đạt được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác"*.

Ấy vậy mà ... việc tu Phật sao mà có vẻ lắm thứ nhiều khê ... Nào là phải đi chùa; phải "bám vào áo nhà sư"; phân biệt "ăn chay - ăn mặn", để rồi định ninh rằng: ăn chay như thế mới là tu (!), thậm chí, những người ăn chay nhìn những người "ăn mặn" bằng ... nửa con mắt (!). Điều này dẫn đến hệ quả khá nghiêm trọng: các nhà sư ăn mặn (phái Nam Tông) có vẻ như bị "rẻ rúng" trước "phái ăn chay" (Bắc Tông). (Giời ơi!), Phật lúc còn tại thế, nào có biết ăn chay là gì ...

000

Các chùa hiện nay nguy nga, tráng lệ quá! Đó là một phần do công sức các nhà sư đã hết sức khéo léo, biết cách "vận động".

Các sư trụ trì bây giờ oai nghi quá, đã biết cách bày ra các nghi thức để biến mình như ... một vị "giáo chủ". Chỗ ngồi như "ngai" của vua, xung quanh "vàng chóa".

Sư và "Chúng" dần trở thành bề trên và bề dưới. (Trừ những người giàu lắm của, sẵn sàng bỏ ra bạc tỷ). (Giời ơi!), sao mà khác xa Phật đến thế ... Phật nói: *"Ta đã là Phật, các vị rồi cũng sẽ là Phật"*.

Tuy nhiên, tất cả những gì trình bày ở trên, thực ra, cũng chỉ là bề nổi. Bên cạnh "Bát Nhã Tâm Kinh", kinh Kim Cang được gọi là bộ kinh "tuyệt đỉnh", bởi đó là điều Phật đã nhìn thấy rõ - sự biến đổi không thể tránh khỏi - về giáo pháp Phật trong thời Mạt Pháp này - từ đó Ngài đã để lại lời dạy hết sức hệ trọng - đặc biệt hệ trọng trong kinh Kim Cang - thế nhưng, than ôi - không có một nhà sư nào nhận ra điều hệ trọng ấy là gì! Lại, các sư giảng về kinh này cứ như là đang ở ... trên mây! Thật khủng khiếp, phần lớn (thực ra tôi cũng không có điều kiện xem, nghe hết các sư giảng, tôi chỉ tập trung vào vài nhà sư "uyên bác") các nhà sư đều đi ngược lại một trăm tám mươi độ - tư tưởng của bộ kinh Kim Cang. Tư tưởng của bộ kinh này là gì? Thừa các nhà sư đáng kính, tư tưởng của bộ kinh này chất chứa một lời cảnh tỉnh - đặc biệt hệ trọng - đó là: sự biến đổi giáo pháp Phật từ Vô vi thành Hữu vi. Lại phải than ôi, hình như ... các sư có vẻ cũng chẳng hiểu rõ Vô vi - Hữu vi là gì!

Cho nên, trải qua khoảng hai ngàn năm trong thời Mạt Pháp, "đạo" Phật trở thành Tôn giáo Phật - có nghĩa: từ Vô vi trở thành Hữu vi - cũng là điều tự nhiên - không thể tránh khỏi ...

Một khi là tôn giáo Phật, là Hữu vi thì ... việc đổ vào chùa, vào "túi" nhà sư hàng tỉ tỷ đồng - như hiện nay - liệu rằng có đạt được *"Phước đức nhiều như hư không"* chăng ?

Trong kinh Pháp Cú, Phật nói với đại ý rằng: Nếu cả một đời người (một trăm năm), có sắm hàng núi của cải, đem "tế tự", thì cũng không thể nào bằng bố thí cho "bậc tự tu" một ngày - với chỉ một nắm cơm.

Than ôi, ngày nay, ở thời Mạt Pháp, kiếm đâu ra "bậc tự tu" ? Những bậc thật sự là tự tu, lặng lẽ "đến", âm thầm làm những việc hết sức cao cả và vĩ đại - rồi lặng lẽ "đi"...

Đang lúc "bức bách", "ngột ngạt", "bế tắc", bỗng dung xuất hiện cái nhà tự xưng là Sư Thích Minh Tuệ - khiến mọi người mừng rỡ, rùng rùng đi theo ...

Sư Thích Minh tuệ, đó là "gợi ý" về một hình ảnh của bậc chân tu, hình ảnh này sao mà thật lung linh ... sao mà quá cảm động ...

mọi người yêu thích hình ảnh này - là yêu thích về Phật, giáo pháp Phật.

Cho dù sư Thích Minh Tuệ cũng chỉ là hiện tượng, đại diện cho một lớp trẻ thích "sì tin" (khác người), có vẻ "nghiện" đám đông, có vẻ cũng thích được tung hô, tán tụng ... và, kiến thức về Phật học cũng chỉ mới "vỡ lòng" ... Song, sư Thích Minh Tuệ đã làm được điều mà mọi người khao khát chờ đợi ở các nhà sư: sự dẫn thân trong con đường tu tập.

Điều mà sư Thích Minh Tuệ đã làm được - đó là đã thoát được cảnh "chim lồng".

Con chim ở trong lồng, được chăm sóc từng li từng tí, màu lông thật rực rỡ làm sao ... tiếng hót thật véo von làm sao ... Nhưng, cũng thật cảm cảnh thế nào!

P.T.C
28.12.2024